

ANTENA

PARRÒQUIA DE SANT FELIU, MÀRTIR
CONSTANTÍ

Setembre de 2007

núm. 30

CAUEN LES FULLES

El color de les fulles és especialment bonic en temps de tardor. Contemplar i descobrir les diferents intensitats dels colors ens permet valorar la riquesa de la creació. Beneïda tardor que ens portarà a renovar les fulles que van caient. Sembla que els arbres, arribats a la maduresa es desprenen del seu esplendor i saben que l'hivern que ve és l'inici d'una nova primavera. Hi haurà nous brots, noves branques.

Així sabem que l'Església té temps d'esplendors, de tardors i noves primaveres. Que l'Església es desprengui del fullatge vell és bona cosa; que sapiguem agrair els fruits rebuts és de justícia; que mantinguem l'esperança d'una nova primavera, és tenir fe en la promesa de Jesucrist.

Sabem que després de la tardor segueix un temps que pot semblar estèril: l'hivern. Serà necessari un temps d'esporgar, de sembrar i d'esperar. Tot ens fa pensar que cal estar atents i hem de reconèixer que el canvi d'estació, és també per l'Església un temps d'esperança. Esperança en el fonamental, que el Senyor està atent a les nostres necessitats i que ens mostra el camí del futur: és el mateix Jesucrist. Només ell pot salvar-nos de tot mal i en conseqüència de tota tristesa i desesperança.

La tardor pot ser un temps d'acció de gràcies i alhora un temps de revisió. Quan cauen les fulles, o quan es nota que alguns deixen la referència cristiana, ens anima a buscar noves maneres de sembrar i preparar-nos per la nova etapa.

Quan cauen les fulles, descobrim que l'arbre, -per extensió l'Església- està en evolució. Sabem que la fidelitat i la constància són virtuts necessàries, més al nostre temps, que ens resulta fàcil canviar de senyor o improvisar per satisfer immediatament els nostres desitjos. I això demana **Fidelitat! Amb joia!**

CAUEN LES FULLES.
TINDREM UNA NOVA PRIMAVERA!

CAEN LAS HOJAS

El color de las hojas es especialmente bello en tiempo de otoño. Contemplarlo y descubrir las distintas intensidades de los colores nos permite valorar la riqueza de la creación. Bendito otoño que permitirá renovar las tristes hojas. Parece que nuestros árboles, llegados a la madurez se desprenden de todo su esplendor y saben que el invierno que les viene es el inicio de una nueva primavera. Habrá nuevos brotes y nuevos ramales.

Así también sabemos que la Iglesia tiene tiempos de esplendor, de otoños y nuevas primaveras. Que la Iglesia se desprenda de sus ramajes viejos, es buena cosa; que sepamos agradecer los frutos recibidos es de justicia; que mantengamos la esperanza de una nueva primavera, es tener fe en la promesa de Jesucristo.

Sabemos que después del otoño sigue otro tiempo que puede parecer más estéril: el invierno. Es necesario, pues es tiempo de poda, de siembra y de espera. Todo nos hace pensar que hay que estar atentos y debemos reconocer que el cambio de estación es también para la Iglesia un tiempo de esperanza. Esperanza en lo fundamental: que el Señor sigue atento a nuestras necesidades y nos muestra el camino para el futuro: es el mismo Jesucristo. Sólo él puede salvarnos de todo mal y en consecuencia de toda tristeza y desesperanza.

El otoño puede ser tiempo de acción de gracias y tiempo de revisión. Cuando caen las hojas o cuando se nota que algunos abandonan su referencia cristiana, nos anima a buscar nuevas maneras de sembrar y de prepararse para una nueva etapa.

Quando caen las hojas, descubrimos que el árbol -por extensión la Iglesia- está en evolución. Así pues sabemos que la fidelidad y la constancia son virtudes necesarias, más en nuestro tiempo que nos resulta fàcil cambiar de señor o improvisar para satisfacer inmediatamente nuestros deseos. Esto pide **Fidelidad! Con gozo!**

CAEN LAS HOJAS.
HABRÁ UNA NUEVA PRIMAVERA!

Mn Pere Dalmau

MOVIMENT PARROQUIAL

Batejos

Juliol

Javier Quesada Crespillo
Julia Martín Riscos
Valentina Emma Maruco
Celeste Méndez Coll
Adrián Pérez Martínez
Iván Ramírez López

Agost

Cristina Sánchez Moreno
Jovana Puvill Echebares

Setembre

Ariadna López Maduell
Tony López Maduell
Alejandro Díaz García

Colònies

La presència d'infants és un signe de vitalitat de les famílies i per tant també de la parròquia. Colònies amb una quarantena de participants i Tardes d'Aventura: enguany Circaventura, són un servei i alhora es crea una comunitat entre els petits i els joves.

Casaments

Juliol

David Ciudad Rodríguez
Esther Torrents Serrahima
Raul Borruey Nocolau
Mònica Sancho Torvisco

Agost

Juan Diego Bo Subirats
Adela Solé Murcia

Setembre

Albert Raluy Rubinat
Mònica Hubet Cortés

Enterraments

Juny

Joan Torrents Serrahima

Juliol

Justo Zamora Soldado
Ismael Plana Bofarull
Maria Oliva Amo

Agost

Julio Gens Grau

Setembre

Maria Molné Sabaté
Lluís Franquès Sans
Pere Franquès Martorell

Imatge de Constantí, que està al **Lampedari de la Sagristia**. Feta per Antoni Mas. Es va donar al sopar de la plaça.

Sopar

Menjar és tot un signe i fer-ho col·lectivament i per una causa comuna uneix i engresca. El sopar de la parròquia va ser enriquit amb un muntatge de fotografies de l'església que per a molts va ser una sorpresa descobrir molt detalls que no coneixien. No hi faltaren els infants i la música. Tot va ajudar a acabar de pagar les despeses de la sagristia. Tot un bé de Déu.

Catequistes participant a una sessió de formació.

BATEJOS

Primer diumenge
i tercer dissabte de cada mes
(No en temps de Quaresma)

CASAMENTS

Cal comunicar-ho, almenys sis mesos abans, participar al curs de preparació pel **matrimoni cristià** i tenir unes converses personals.

Ser catequista és una joiosa responsabilitat. Cal respondre a la vocació, preparant-se, estimant als catequizats i portar-los a Jesucrist.

Catequesí d'infants

Catequesí d'infants

Primer (Segon de Primària).....dimecres

Segon (Tercer de Primària).....dijous

A les 5'45 de la tarda al Centre Parroquial

Tercer (Quart de Primària).....diumenges

Els diumenges a les 11a l'Església

Inici:

Diuenge dia 7 d'octubre a l'Eucaristia de les 12

Reunió dels pares de primer: 24 d'octubre, a les 6 tarda

Reunió dels pares de segon: 25 d'octubre, a les 6 tarda

L'Esplai

Dissabtes a les tardes: de 6 a 12 anys.

Experimentant la joia de viure

tot jugant, compartint i estimant.

Inscripcions: els mateixos dies de la catequesí
i el 18 d'octubre de 7 a 9 del vespre

L'Assemblea Parroquial

Dia 11 d'octubre a les 8 del vespre

Tothom és convidat a participar-hi,

especialment els qui tenen responsabilitats en grups.

S'informa, es prenen decisions i s'anima a participar
a la comunitat parroquial.

Trobada del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques.

Dia 20 d'Octubre:

A les 8 del vespre

- Eucaristia
- Reflexió de Santiago Camós.
- Sopar

Economia:

Amb les aportacions dels fidels, col·lectes extraordinàries, ajuts de l'Arquebisbat i la Diputació; més el sopar a la plaça, s'ha pogut pagar la restauració de la Sagristia. Donem-ne gràcies a Déu.

S'ha creat una Comissió conjunta Parròquia-l'Ajuntament amb la voluntat de fer l'**arranjament de la façana de l'Església**.

De cinema

Contents d'haver fet dues edicions del llibre de fotografies: **Constantí, testimonis d'un temps**, ara ens disposem a fer un **recull de pel·lícules** que en diem de Super-8. Fins l'any 1985. Cal que hi hagi imatges de Constantí.

Demanem a qui en tingui i les vulgui cedir per fer-ne còpies, garantint que li seran tornades, que ho comuniqui a qualsevol membre del Consell de Pastoral Parroquial.

PARA PENSAR

A sabiendas que el ambiente nos atrae como un tornado y aplaude más el mariposear y la astucia de "salirse con la suya", creemos que vale la pena proclamar **Fidelidad. Con gozo!**

Convencidos que la **fidelidad** y el **gozo** o alegría son virtudes no sólo admirables, sino necesarias para tener una relación sana y cristiana con los demás, el Consejo de Pastoral nos planteamos durante éste curso hacer hincapié en estos dos aspectos.

1. ¿Qué satisfacción tenemos cuando somos fieles a pesar de las dificultades?
2. ¿Porqué hay pactos que nos es fácil romper? ¿Sabemos estar atentos a los que perjudicamos?
3. ¿Nos quejamos de los que no tienen palabra? ¿Sabemos admirar los que dicen sí cuando es sí y no cuando es no?
4. ¿Educamos valorando la fidelidad a la verdad o más bien nos adaptamos a los caprichos personales?
5. ¿Nos damos cuenta que "podemos ser más fieles a lo *qué dirán* o a cualquier *moda* que a la verdad?
6. ¿Ser fieles a Jesucristo y a la Iglesia, qué nos aporta? ¿Y romper relaciones con Dios, dónde nos lleva?
7. ¿De dónde nace la auténtica alegría?
8. ¿Dónde buscamos la felicidad?
9. Nos gusta comunicar lo bueno que hemos recibido. ¿Nos atrevemos a decir cómo sentimos que Dios nos ama?
10. ¿Buscamos siempre estar bien o hacer el bien?
11. La unidad, aceptar las diferencias y saber compartir satisfacen el deseo de perfección. ¿Qué estamos dispuestos a renunciar para ser más?
12. Si Jesucristo nos ofrece una alegría completa ¿por qué no probamos de vivir "a su manera"?

La felicitat

*"En un moment en què proliferen
les guies i els receptaris per ser feliços,
Armang Puig i Francesc Torralba
Es plantegen la necessitat de repensar
La felicitat a la llum del present.
La societat de consum
Ens empeny a reproduir acríticament
un determinat model social de vida feliç
Però la felicitat és una vivència
Que ha de transcendir l'entreteniment,
el benestar de disseny farmacològic
o el pur estat contemplatiu.
La felicitat es relaciona directament
Amb l'experiència d'estimar.
Per tant, depèn dels actes, d'una ètica.
És feliç, qui fa feliç"*

Del llibre

La felicitat. ARMAND PUIG I FRANCESC TORRALBA
Ed. Proa. Col·lecció Ètica pel s XXI. 2005

L'ISLAM

La immigració dels darrers anys ha portat a Constantí més de 800 musulmans. Val la pena conèixer alguns aspectes de la religió, que marca una manera de ser. Aquests dies viuen el Ramadà. És un bon motiu per conèixer-los.

Com el judaisme i el cristianisme, l'Islam és una **religió monoteïsta**. Com aquests, es constitueix **entorn d'un llibre**, un llibre sagrat que és paraula de Déu. Recitant fragments d'aquest llibre, el creient es troba més a la vora de Déu, Al·là; però l'Islam és una religió eminentment social. Els seus caps religiosos són, també, caps polítics. Pels seus fidels, la religió és molt més que qüestió personal; és **la realitat entorn de la qual tot gira**: individu, societat, economia i cultura; és una vivència que abraça i unifica totes les facetes de la vida.

La paraula àrab **islam** designa l'acte de **submissió completa o dependència absoluta** respecte a Déu. La paraula **muslim o musulmà**, aplicada a l'home o dona que s'ha lliurat sense reserves a Déu, prové de la mateixa arrel de la que deriva **islam**: ambdues fan referència al creient totalment sotmès a **Al·là**, l'invisible, el totpoderós, el misericordiós.

Mahoma és considerat el profeta d'Al·là. Neix a La Meca el 575 i mort a Medina. Orfe al sis anys viu amb el seu oncle i viatge amb ell. Als 25 anys es casa amb Jadicha, de qui era criat. Té una filla: Fàtima. Coneix, encara que sigui poc, les dues religions: judaisme i cristianisme. Als 40 anys es retira al desert i creu tenir la revelació de Déu –Al·là– a través de l'arcàngel Gabriel. Es posa a predicar i es presenta com a successor d'Abraham, Moisés, Jesucrist. No és acceptat per a molts i és perseguit. La fugida a la Medina –Hégira– l'any 622 és entès com la data fundacional de l'Islam. Predica, fa seguidors i serà cabdill, cap religiós i militar. Conquerix la Meca i el santuari de Kaaba és consagrat a Al·là. Aconsegueix unir tribus rivals i disperses que fins aleshores eren politeïstes. Quan mora hi ha disputes per la seva successió que finalment assumí el seu gendre Abu Bakr, el primer califa.

Alcorà

El llibre sagrat de l'Islam és l'**Alcorà**. El llibre és un conjunt de sures o capítols que descriuen l' **experiència de revelació divina** viscuda per un comerciant àrab anomenat Muhammed ibn Abdallah i conegut per **Mahoma** (571-632). Mahoma, nascut a la ciutat de la Meca, era conscient del malestar i preocupació que hi havia a la seva ciutat, malgrat el creixent i espectacular progrés econòmic que vivia. Així, oposant-se a les extremes desigualtats i a les barreres socials del seu entorn i oposant-se al politeïisme religiós dominant, sorgí en ell la profunda **convicció religiosa que Déu l'havia cridat per a restablir els antics valors** tribals de comunitat i mútua dependència

Els pilars de l'Islam

L'Islam no és una religió que només lliga la persona i la seva consciència amb Déu; és una religió social que **condiciona la persona d'una manera total**, tant les relacions amb Déu com tota la diversitat de relacions socials. La Xara o llei islàmica impregna tots els aspectes

de la vida humana; de cap manera contempla una divisió en vida religiosa i vida política. Dóna resposta a totes les qüestions que un creient pugui formular-se i, fonamentalment, **indica el camí que, si es segueix, garantirà la pròpia salvació**.

El nucli de la llei islàmica s'expressa en **cinc preceptes bàsics**, els **cinc pilars** de la religió que tot bon musulmà ha de complir: la professió de fe, la pregària ritual, l'almoïna, el dejuni durant el mes el ramadà i el pelegrinatge a la Meca.

1. La **professió de fe**. Davant de testimonis i en els principals moments de la vida, el creient ha de recitar la fórmula: «No hi ha cap Déu tret de Déu, i Mahoma n'és el profeta». Per altra banda, per esdevenir musulmà no hi ha cap ritus d'iniciació o baptisme, només cal recitar aquesta professió de fe.

2. La **pregària ritual**. Cinc cops al dia, a hores preestablertes i en direcció a la Meca, els fidels han de dirigir a Al·là amb la pregària. Una sola pregària, la del migdia del divendres, ha de ser feta en comú i a la mesquita. Es reciten sures de l'Alcorà i sempre es repeteix la invocació «Allah akbar» («Al·là és el més gran!»).

3. L'**almoïna**. L'almoïna té dues modalitats: l'exercida espontània i lliurement per agradar Déu i la reglamentada i obligatòria (**zakaat**) segons la qual tots els musulmans han d'aportar als pobres i a la comunitat una desena part de les seves rendes i capital.

4. El **dejuni durant el mes del ramadà**. El ramadà és el novè mes del calendari lunar i és el mes en el que començà la revelació de l'Alcorà. Des de l'alba a la posta del sol, el fidel s'ha d'abstenir de menjar i beure, de fumar i de tenir relacions sexuals.

5. El **pelegrinatge a la Meca**. Almenys un cop a la vida, els musulmans adults que disposen de mitjans suficients, han de pelegrinar a la Meca i a la Gran Mesquita, davant la 'pedra negra' o Ka'ba, han de proclamar conjuntament: «Aquí estic, al teu servei, oh Al·là!».

Xiïtes i sunnites

L'Islam **no mantingué la seva unitat** durant molts anys. Al mateix segle VII es produí una divisió que encara avui perdura. Entorn d'Ali, gendre de Mahoma i quart dels grans califes (caps religiosos i polítics), sorgí la primera divisió; destronat i assassinat, els seus seguidors formaren la **Xia** (que vol dir 'el partit') i foren coneguts com a **xiïtes**. Els xiïtes si bé respectaven la **Sunna**, no acceptaven el seu caràcter sagrat; per a ells, la figura de l'**imam** ('aquell que es manté al davant') és fonamental: la paraula de **Imam** Suprem o líder de la comunitat és infal·lible. Al costat d'ells, la majoria de musulmans, que sí reverenciaven la **Sunna**, foren coneguts com a **sunnites**. Avui dia, el 90% dels musulmans es reconeixen sunnites, considerant que aquesta és la forma original i ortodoxa de l'Islam.